

שאלה כ"ב

ניתוח כדי להסיר המספרים שהגרמנים הארורים שרמו על זרועי בני אדם

שאלה: אחרי שזיכנו השי"ת לצאת מאפילה לאור גדול, כשנשכרו מוטות עולנו ונשתחררנו מלהיות עבדים לעבדי בישי ימ"ש, נשאלתי על ידי אשה אחת צעירה לימים וכת טובים מאחת המשפחות הנכבדות, היות שהגרמנים הארורים חקקו על זרועה בכתובת קעקע כי כן נהגו לחקוק על זרועותיהם של כלואי המחנות מספר כי כל אסיר היה לו מספר ולפי המספרים האלה הם נכתבו בספרי החיים והמתים, מי לחיים ומי למות, מי בקצו ומי לא בקצו אלא עליו עוד להתענות בעבודת פרך, כי על הכל נהגו הזדים הארורים סמטיסטיקה מדויקת, ועכשיו לאחר השחרור ברצונה להעביר על ידי ניתוח פלאסטי את המספר הזה המעלה לפנייה את זכרון האימים של הימים הנוראים האלה עת היתה נתונה בידם לשבט ולחסד, והיא חושבת כי באם תמחק מזרועה את המספר האיום הזה, תוכל להסיר מעליה את זכרון מועקת הימים המרים הללו המעכר את רוחה ולא נותן לה מנוח, כי מדי פעם בפעם כשהיא שמה את עיניה על הכתובת המתועבת הזאת, מספר הבהלות, נצב לפני עיני רוחה שוב מחזה הזועות שהיא ראתה במו עיניה במחנות ההסגר והשמדה, וכבני מרון עוברים לפני עיני רוחה המון הכלואים שהיו אתה שהושמדו שם במחנה.

והיא שואלת אם מותר לה על פי הדין להעביר מעל זרועה את הכתובת הזאת, אולי על ידי כך תוכל לשכוח את כל הצרה והיגון שעברו עליה ותמצא מרגוע לנפשה המרה.

תשובה: בשו"ע או"ח סימן ש"א סעיף כ"ג פסק הרמ"א: ואותן עגולים ידוקים שגזרה מלכות שכל יהודי ישא אחת מהן בכסותו מותר לצאת

בהן אפילו אינו תפור בכסותו רק מחובר שם קצת (א"ז). ומסיק האור זרוע מפני דחשיב מלבוש.

נראה מזה כי דבר שהמלכות הרשעה רוצה לבייש בו את ישראל, כדי שישא חתיכת בגד ירוק על בגדיו כדי לביישו ולהשפילו בעיני העמים, אפילו הכי פסק הרמ"א בשם האור זרוע שמותר לצאת בו בשבת, כי אדרבה זהו כבוד לעם ישראל והוא מלבוש.

וְלָפִי זה בנידון דידן גם כן הכי הוא, המספר הזה שהגרמנים ימ"ש חקקו על זרועות בני ישראל כאות קלון שישפיל אותם בעיני כל רואם לאמור, כי הללו בעלי המספרים החקוקים על זרועותיהם אינם נחשבים לבני אדם אלא כבהמות נדמו והרשות גיתנה לעשות בהם כרצונם, להוציאם להרג ולטבח כבהמות ממש, לא רק שאין בו במספר כזה כדי להבאיש את רוחנו ולהשפיל את כבודנו, אלא אדרבה, מספר זה הוא לנו לאות כבוד ולתפארת, ולהם, לרוצחים המתועבים ימ"ש וזכרם הוא למזכרת עון ולחטאת עולם שלא ניתן לסליחה ולכפרה, על זממם אשר זממו להשמיד גוי קדוש שלא ישאר לו שאר ושארית, וכל מגמתם היתה שאם אחד מישראל אפילו אם יצליח לברוח מהמחנה ולהמלט על נפשו, שכל מוצאו יהרגנו, כי תיכף ומיד יוכר על ידי הכתובת הזאת החקוקה בזרועו, כי הוא אחד מישראל, העם לטבח יוכל כצאן.

לָכֵן בודאי כתובת מבישה זאת, מספר איום זה החקוק בזרועות אלפי האנשים שהיו אי פעם במחנות ההסגר והשמד, משמש לנו לאות כבוד ולזכרון, שזכור נזכור, את אשר עשה לך עמלק" גרמני זה, וחלילה לנו לשכוח את הדבר הזה ולמחוק מלבנו את כל אשר עוללו לנו הרשעים הללו, חיתי יער בדמות אדם, זרעו של עמלק בני בניו של המן הרשע.

וְחֻבָּה כפולה ומכופלת מוטלת עלינו לעת הזאת דוקא לזכור את כל רשעתם ולא להסיח את דעתנו אף רגע מכל הרעה אשר עוללו לנו, כי רואים אנו איך שהם, הגרמנים הארורים ימ"ש אינם חוסכים כל מאמץ, ועושים את הכל כדי להשכיח מהעולם הגדול וממנו את זכרון מעשיהם הרעים, ובעוד שקול דמי אחינו ואחיותינו הקדושים והטהורים צועקים אלינו מן האדמה

שאלות ותשובות ממעמקים, חלק ד' קכג

ודורשים נקם ושילם, משמש אות זה החקוק על זרועות כלואי המחנות כאות מאות קורא ומכריז: יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך, כי דורש דמים אותם זכר, לא שכח צעקת ענוים, ולכן, ידין בגוים מלא גויות, מחץ ראש על ארץ רבה, ועם בני ישראל, זה העם המושפל ומעונה עוד ירים ראש בין הגוים יפדה וירבה עד מאוד, ישגה ויפרוץ כימי עולם וכשנים קדמוניות.

לזאת חס ושלום לאשה הזאת להעביר מזרועה המספר הזה, כי בזה היא נותנת יד לפושעים הגרמנים הארורים, והיא עוזרת להם להשכיח את מעשי הזוועה והאימים שעשו לעם ישראל, ויש בזה משום חיזוק לשונאים הללו המתחצפים ומכחישים את הכל, כאילו אנו היהודים שמים להם רק עלילות דברים ותואנה אנחנו מבקשים מהם, אלא אדרבה עליה לשאת את האות הזה בגאווה וגאון, ובזכות זה היא תזכה לראות עת נקם ישיב ה' לצריו, בביא"ס.*

* נדפס בירחון הפרדס אדר א' תשכה.